

streljal v proslavo godovanja. Stari samokres se je razpočil strelcu v roki in ga je hudo poškodoval na levi roki in nogi.

Voz mu zlomil nogo. Franc Skok, 66 letni mali posestnik iz Rečice ob Savinji, je peljal voz, ki se je močno nagnil. Skok je skušal voz obvarovati prekuca, a ga je kljub temu pokopal pod seboj in mu zlomil levo nogo.

Smrtna nesreča rudarja. V rudniku Zabuovca pri Žalcu je transmisija zagrabila 28 letnega rudarja Jakoba Čilenseka iz Magojnice pri Žalcu ter mu je zdrobila prsni koš in zlomila desno nogo. Smrtonovarno poškodovanega so prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer je še isti dan umrl.

Voziček polomil dvema delavcema nogo. Iz Trbovelj poročajo: Na Dobrni pri Dukiču so praznili delavci z zasipom napolnjene vozičke. En voziček se je prehitro nazaj poveznil in je zlomil Karlu Hočevanju enkrat desno nogo, Janezu Rliču pa dvakrat.

Smrtno se pobila na stopnicah. V Zagorju ob Savi se je hotela podati zjutraj k zornicam 77 letna Elizabeta Elsner. Na stopnicah v hiši se je pri padcu tako hudo pobila, da je podlegla poškodbam.

Stekel pes obgrizel 30 ljudi. Po Črnomlju in okolici je obgrizel stekel pes 30 ljudi, katere so odpravili v Pasteurjev zavod v Ljubljano. — Iz Črnomlja je tekkel pes proti Gradacu, kjer je naletel na posestnika Janeza Južno iz Dobrav. Posestnik se je hotel lotiti živali s kolom, a ta je bil žalibog trhel. Skočil je k Maceletu, ki mu je posodil prazno lovsko puško. Z orožjem brez naboja je dohitel Južna steklega psa in ga je pobil s puškinim kopitom.

Po nesreči obstreljen na lovu. Na lovu v Podbrezjah na Gorenjskem se je zgodila huda nesreča. Lova na zajce in race sta se med drugimi udeležila tudi visokošolec Belizar Keršič, sin predsednika ljubljanskega višjega sodišča dr. Petra Keršiča, in Ciril Markelj, posestnik in mlinar iz Podbrezj. Ob Bistrici, ki teče pod vasjo Podbrezje, sta zalezovala race. Šla sta drug za drugim, za njima pa še oče g. Be-

lizarja, dr. Peter Keršič in posestnik Jakob Keršič iz Dolenje vasi. Pri tem zalezovanju po gostem bičevju se je Cirilu Marklju sprožila puška in strel je zadel Belizarja Keršiča čisto od blizu v hrbet. Ponesrečenca so takoj v spremstvu zdravnikarja odpeljali z avtomobilom v ljubljansko Leonišče. Njegovo stanje je zelo resno.

Huda železniška nesreča. Na postaji Castle Carry na Škotskem je zavozil ekspresni vlak z vso brzino v tam stoječi osebni vlak. Nesreča je zahtevala 35 mrtvih in 96 ranjenih.

Razne požarne nesreče. Iz velikega skladišča za sadje, ki je last znanega trgovca Ludovika Sonnenscheina v Ptuj, je opazil hlapec zgodaj zjutraj gost dim. Skočil je na kraj nesreče in videl, da gori lesna volna, ki služi za pakiranje sadja. Uspelo mu je, da je ogenj še pravočasno zatrl in preprečil največjo požarno nesrečo. Radi poslabšanja kakovosti jabolk po požaru znaša škoda 30.000 din. — Gostilničarki Tereziji Stromarj iz Ptuja je na njenem posestvu v Gorcu pri Podlehniku zgorela lesena stavba, v kateri je bilo okoli 8000 kilogramov sena. Skupna škoda znaša okoli 20.000 din ter je krita z zavarovalnino. Požar je bil nedvomno podtaknjen. — Vsled vnetja saj je začel tleti v poslopju jetnišnice celjskega okrožnega sodišča tram. Požarno nevarnost so opazili še pravočasno, poklicali gasilce, kateri so ogenj udušili. — V Selcih v Slov. goricah je nastal ogenj na domačiji Franca in Franciške Zorec. Gasilci so rešili spodnji del gospodarskega poslopja in stanovanjske prostore.

Razne novice.

Vse cenj. dopisnike prosimo, da pišejo s črnilom in samo na eni strani papirja!

Blasnikova »Velika Pratika« za leto 1938 je izšla in se razpošilja za ceno 5 din za vsak komad. Naročila na tiskarno J. Blasnika nasl., Ljubljana, Breg št. 10-12, in se dobi tudi v trgovinah. To je najbolj priljubljeni in najbolj razširjeni slovenski ljudski koledar že od nekdanj. 1447

**Ali ste si za dolge zimske večere že pre-
skrbeli čtivo? Če ne, pojdite v prodajalno
Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuj
ter si kupite zelo lepe povesti: »A njega
nik« (12 din), »Kraljica Estera« (10 din),
»Pravica in usmiljenje« ter »S strelom in
plinom« po 7 din. Vse povesti so zelo za-
nimive.**

**Molitev v spravo za bogokletje na lepih
podobnicah objavljena se dobi v prodajal-
nah Tiskarne sv. Cirila. Cena je 28 din za
100 komadov. Priporočamo čč. župnim
uradom, da si isto naročijo!**

Obžalovanja vredni slučaji.

Vlom z bogatim plenom. V Mariboru je bilo vlomljeno v stanovanje g. Babšeka, zastopnika tvrdke Berndorf. Vlomilec je odnesel raznih dragocenosti za 50.000 din.

Nepoštena godca. Gostilničarju Ogrincu v Kamnici pri Mariboru sta sunila dva muzikanta 29 za pečenje pripravljenih pišk in sta dala ves plen speči pri neki družini v Studencih. Nepoštena godca so orožniki izsledili in prijavili.

Krvav obračun med sinom in očetom. V Sesterzah pri Ptujski gori živijo na skupnem posestvu 60 letni Franc Žunkovič, njegov 30 letni sin France, sinova žena Marija in dva otroka. Stari Žunkovič je bil še vedno gospodar in radi tega so bili prepri med sinom in očetom, ki so se razplamteli tako daleč, da je streljal sin na očeta. V prepiru je bil sin toliko ob razsodnost, da je oddal skozi okno v očeta iz lovske puške dva strela. Prvi strel je ugasnil petrolejsko luč, drugi pa je pogнал očetu v glavo šest šiber. Obstreljenega so prepeljali v bolnišnico, kjer so ugotovili, da poškodba ni smrtno nevarna. Od orožnikov aretirani sin je vsega obžalovanja vredno dejanje priznal, ni pa hotel izročiti lovske puške, češ, da mu jo je ukradel neznanec.

Mesto da bi ga varoval — ga je oropal. Na cesti proti Sv. Urbanu pri Ptuj sta se srečala Izidor Dukovič, 34 letni krošnjar iz

— Zakaj ste se vrnili iz Rusije?

Kaj se ne bi vrnil! Tam je hudo. Ljudje v Rusiji nimajo ne kruha ne prijateljstva ne svobode. Svobode imajo najmanj. Ako bi mogli, sem prepričan, da bi se več kot polovica ruskih kmetov izselilo v druge države, samo da bi ne bili pod boljševisko vlado. Ko sem odhajal domov, so mi rekli mnogi: Vi ste srečni, tudi mi bi šli z vami, ko bi mogli.

— In kako ste prišli v Rusijo?

Prišel sem kakor mnogi drugi hrvatski seljaki. Jaz sem rojen leta 1895, zato se tudi jaz nisem izognil svetovni vojni. Služil sem pri 78. polku. Dne 9. julija 1917 sem bil ujet pri Stanislavu. Rusi so nas odvedli najprej v Kamenjec Podolski in nato smo potovali peš 18 dni, dokler nismo prišli v mesto Vinico. Tam je bilo veliko državno posestvo. Čez poletje in jesen smo pasli državno živino, pozimi pa smo jo krmili v hlevih in stajah.

— Vi ste se v Rusiji tudi oženili?

Da. Glejte, kako je prišlo do tega. Januarja 1918 so nam oznanili, da smo osvobojeni in da lahko ostanemo v Rusiji ali pa se vrnemo v domovino. Jaz se takrat nisem hotel vrniti domov, kajti to bi pomenilo iti znova na bojišče. Prav takrat so se delila ruska velika posestva med kmete. Poročil sem se dne 22. februarja 1918 v rimsko-katoliški cerkvi v Vinici. Moj tast Gorski, ki je bil prej nadzornik na državnem posestvu, je dobil pri delitvi zemlje štiri do pet oralov in moja žena okrog dva oralu.

— Pa ste mogli čveti?

V početku je šlo vse dobro. Vsi kmetje so se veselili, da so bila odpravljena velika posestva. A vedeti morate, da so bila ta velika posestva smrt za ruske kmete. Kajti po več dni si se lahko vozil skozi nekatere kraje, pa je vse to pripadalo samo enemu grofu, knezu, generalu, veleposestniku vlastelinu. Zato smo vsi veselo pozdravili delitev zemlje. Rekli so nam, da je zemlja naša in da bo pridelek na njej služil nam v korist. Kdo bi potem takem ne bil vesel?

— Je li dolgo trajalo to veselje?

Na žalost se je hitro preokrenilo na zlo. Prišle so nove vojne, pa eden vzel to, drugi drugo in ti si ostal spet siromak. Jaz sem se hotel že leta 1920, ko so bili Poljaki v Vinici, vrniti na Hrvatsko. Dobil sem tudi dokumente, a sem se zakasnil za en dan. Poljaki so se umaknili nazaj in nad nami so spet vladali boljševiski. Prišla so leta vsakovrstnega trpljenja, stradanja in lakote. Nisem nehal delati in se truditi za to, da se preselim v Hrvatsko. A vsi moji napori so bili dolgo zaman.

— Je li bila tudi vaša žena s tem sporazumna, da zapustite njeno domovino in greste na Hrvatsko?

O, ona je želela isto kot jaz.

Obrnil sem se k ženi ter jo vprašal: — Pa si vi ne želite nazaj iz Hrvatske v oni kraj, kjer ste se rodili?

(Dalje sledi.)

dobrotnika človeštva tako, da so razdelili pred njegovim bronastim spomenikom med reveže 10.000 kg sirovega krompirja ter cele gore »frita« (na podolgaste koščke zrezanega in kakor krofi na masti pečena krompirja) z vinom. — Ljudje so bili tako dobro razpoloženi, da niso vedeli, komu na čast naj se bolj derejo: Parmentieru ali onemu, ki je iznašel »frita«.

Od Rdečega morja do
Addis Abebe

Italijanski časnikar S. Bernacconi je pred kratkim prevozil pod uradnim nadzorstvom z navadnim avtomobilom progo iz Asmare ob Rdečem morju do abesinske prestolice Addis Abebe tja in nazaj v 68 urah po novozgrajeni cesti